

(İstanbul'daki veya cuma cmt. gelebilen arkadaşlarımıza en
sonda 2 notumuz var)

Ekteki mektubu yorumlamayı size bırakıyoruz,
herhalde okuması ve okutulması gereken bir mektup
olduğunu takdir edeceksiniz...

Mektubu yazan su an Fen Lisesi 1. sınıf öğrencisi...
Kendisi çok uzaklardan bir koy çocuğu, kendisi bir YİBO'lu...

Düşünün:

taşımali eğitimle
yokluk içerisindeki,
her akşam dizilerin seyredildiği,
evine gelen bir çocukla

yatılı okulda, -ders dışında da-
farklı insanlar
farklı öğretmenler
ve yüzlerce kitaplara sahip kütüphanede
kendini unutan bir çocuğu mukayese edin

hangisi bu mektubu yazabilirdi?

Bu çocuk gibi çok özel insanlar var,
ve YİBO'lar ve değerli öğretmenleri
çocukların güzel gelişimlerini destekliyorlar...

Hemen aklıma gelen bir yarışma:
her çocuk kendi sınıfı çarpı 100 sayfa kitap okumalı
1 yıl boyunca... Yani 7. sınıfta 700 sayfa okuması bekleniyordu...
Daha 4. sınıftayken yazmıştı,
"ben şimdiden 800 sayfayı bile geçtim,
ama ben bunu yarışmadaki ödül için yapmıyorum,
kendim için okuyorum..."

2 ay önce bir mektubu gelmişti:
"Hocam artık sizin getirdiğiniz tüm kitapları (600!!!) okudum,
ne olur bana kitap gönderin..."

YIBO'ların ve bu çocukların kıymetini,
buradaki öğretmenlerimizin kıymetini
bilmemiz gerekir...

ILKYAR çocuklara ve kıymetli öğretmenlere ulaşma çabasında
sürekli kitap gönderme gayreti içerisinde,
gücü yettiğinde...

ILKYAR'ın gücü sizsiniz,
ILKYAR'ın gönüllüleri ve bağışçıları...
Saygılarımızla...
ILKYAR

1. 4.3.2011 Cuma saat 14:00 Boğaziçi Üniversitesinde NH302'de
"Öğretmen Olmak" başlığı altında toplumsal sorumluluklarımız
ve ILKYAR'da yaptıklarımız mektup ve filmlerle sunuş'a
ve

2. 5.3.2011 Cumartesi saat 10:00 Boğaziçi Üniversitesi
Bilgisayar Mühendisliğinde 1. kat 16numaralı seminer odasında
Faaliyet Raporumuzun Değerlendirileceği Yıllık Toplantımıza
bekliyoruz.

--

Orda bir YIBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

Merhaba Hocam. Sizle mektup yazmayı uzun zaman oldu, farkındayım. Ama uzun süredir fırsat kolluyordum. Okul açıldığından beri inanılmaz bir yoğunluk yaşadık. Ardi gelmez quiz ve yazılılarımız var bu yüzden yazamadım bir süre. Okula adapte olmaya çalışıyordum. İlk başlarda bu konuda zorlandığımı söyleyebilirim.

Okulun ilk günlerinde bazı hocalarımız sınıfa gelecek te bulunmak istediğimiz yerleri ve olmak istediğimiz meslekleri sordu. Sınıfın büyük çoğunluğu "iyi bir yerde olmak, güzel giyimli, saygı gören bir insan olmak istiyorum" dedi. Meslek olaraksa neredeyse hepsi tıp anlamındaki meslekleri ve özellikle doktor olmak istediklerini söylediler. Ama bir kişi bile doktor olmak istemediği amacı söylemedi. Bunu belirtirse iyi, para getiren olan bir meslek olduğunu söylediler. Fakat bir kişi bile "doktor olmak insanlığa hizmet etmek, insanlığın sorunlarıyla ilgilenmek, çözüm bulmak istiyorum" demedi. Ve filizleri böyle devam ederse insanlığın kendi değerini tanımayan, insan hayatına değer vermediği gibi insan hayatı için para kazanmak isteyen doktorları olacaklar. Sonra dönüp "Neden istediğiniz, hayal ettiğiniz şeyler sadece kendinize dönük" diye sorunca farkın gözlemlerini karıştırdım. Ama ne de ki o gözlemler sorgulayan gözlemler değildi. Hepsi de zeki, amaçlarına ulaşabilecek, insanlar. Ama hikayelerin değaya, insanlığa bir yararı dokunmuyorlardı. O sırada Mevlana'nın bir şairi geldi aklıma "Herkes ölüyor, ama herkes yaşamaya çalışıyor". Bu insanların çoğunun yaşamadan ölmeğini düşünüyordum.

Anladım ki yazamanın da, ^{okumanın} okumanın da çok da bir anlamı yok-Dünya için, insanlık için bir şey yapmadığımız sürece-Yaşamı hat etmek gerçekten zor-Ama bir o kadar da basit.Bir çocuğu güldürmek, bir insana umut vermek gibi.

Gece uykularında Steiner'in bir kitabını okudum.Bir bölümünde şöyle diyor:"Geçmişte başarılı olarak gördüğümüz insanlar insanlarda beğendiğimiz, cömertlik, dürüstlük, doğruluk, paylaşım gibi özelliklerini kaybetmiş, ruhları zehirlenmiş insanlar.Başarısız olarak gördüğümüz insanlar ise gayet sağlıklı ve ruhları bozulmamış, dürüst ve cömert insanlar."

Bunun birerini her seferinde aynak bir şekilde görüyorum.Eğitim sistemimiz öğrencileri iktidare zorluyor ve öğrenciler buna diretilenerek sağlıklı olmayan ve bilinmez bir şekilde birbirleriyle yarışıyorlar.Bilgi paylaşımı mümkün olmuyor ve öğrenmekten, bilgiyi kullanmaktan çok her bilgiyi rakiplerini geçmek için bir araç gibi görüyorlar.Cömertliği paylaşımı, arkadaşlığı ve dostluğu öldürüyorlar.Yerini her türlü alıyor.Sonuç olarak ruhları bozulmuş insanlar çıkarıyor ortaya.Umanın bunu değiştirebiliriz.Bunları düzeltirsek evet başarılı olmalıyım diyorum.Ama bu ve bunun gibi insanlığa ciddi zararları olan durumları değiştirmek için.Bilmenin sınırlarında çok yüksek puanlar almaya önem vermediğini ve bilgiyi paylaşmanın bir amaç olduğunu öğretmek için.

Şimdilik yazmanın bu kadar-Sözünle dilettiğinizi - lerini paylaşmak güzel-Kendinize iyi bakın-Gözetilmeyen Herkese selam...